

اعلامیه مطبوعاتی

تذکری برای مسلمانان درباره حرمت مسلمان؛ جان، مال و ناموس او
(ترجمه)

رسانه‌ها خبر جنایات هولناکی را که در شهر الفاشر سودان رخ داده؛ قتل، تجاوز و آواره ساختن منتشر کرده‌اند که به آوارگی هزاران خانواده انجامیده است.

سؤال این است: چگونه برای کسی که شهادت می‌دهد «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ» و به روز واپسین ایمان دارد، آسان است که خون برادر مسلمانش، مال او و ناموس او را کم‌ارزش بشمارد؟ چگونه دلش می‌پذیرد که او را بترساند و رنج دهد، وقتی پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرْوَعَ مُسْلِمًا»

ترجمه: برای مسلمان روا نیست که مسلمان دیگری را به وحشت اندازد.

چنین فجایی پیش از این نیز در چندین سرزمین اسلامی از جمله سوریه، مصر، یمن، لیبی و عراق رخ داده است. آیا مسلمانان حرمت خون شان را فراموش کرده‌اند؟

دین ما به طور قطعی حرمت قتل عمد مسلمان را بیان کرده است. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) [النساء: 93]

ترجمه: و هر کس مؤمنی را قصداً و عمداً به قتل برساند؛ جزایش جهنم است که به طور همیش در آن خواهد ماند و الله بر وی خشم و غضب کرده و او را مورد لعن قرار داده و برایش عذابی بزرگ آماده کرده است.

آیا کیفر سخت‌تر از این ممکن است؟! پیامبر صلی الله علیه و آله نیز می‌فرمایند:

«كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ؛ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ»

ترجمه: خون، مال و آبروی هر مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است.

از آخرین سفارش‌های پیامبرمان در خطبه حجه الوداع، حفظ همین حرمت‌ها بود. متون شرعی فراوان بر لزوم پاسداری از حرمت مسلمانان تأکید دارند و برای کسی که این حرمت‌ها را نقض کند، مجازات‌های شدیدی در نظر گرفته شده است.

ای مسلمانان! شما را چه شده است؟ آیا عاقلانه است که برخی تنها به خاطر در دست داشتن سلاح، حرمت‌های برادران مسلمان خود را نقض کنند؟ آیا کار به جای رسیده که به این سادگی کفار استعمارگر بالای برخی مسلمانان حکم‌فرما شوند و با تجهیزات و سلاح آنان را حمایت کرده تا بتوانند حرمت‌های هم‌دیگر را بشکنند؟ چگونه یک افسر یا یک سرباز در ارتش مسلمانان، سلاحش را رو به مردم بی‌دفاع بلند می‌کند و آنان را تهدید می‌نماید؟ آیا گمان می‌کند که نزد الله سبحانه و تعالی این عذرش که من مأموری بیش نبودم؛ پذیرفته خواهد شد؟! ای مسلمانان! باید خطر و شدت این امر را در پیشگاه الله سبحانه و تعالی درک کنید! قاتل مسلمان سزاوار غضب و لعنت الله سبحانه و تعالی و محرومیت از رحمت اوست و مستوجب خلود در جهنم می‌باشد. همان‌گونه که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي فُسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا»

ترجمه: بنده تا زمانی در وسعت و گشایش از دین خود است که دست به خون حرام (کشتن ناحق مسلمانی) نیالوده باشد.

هر بنده تا زمانی که خون حرامی نریخته باشد در حوزه دینش محفوظ است؛ اما هرگاه قتل عمدی کند، آن حد امان از دین از او سلب می‌شود، توفیق از او رخت می‌بندد و خشم الله سبحانه و تعالی بر او نازل می‌گردد و هیچ عذری سود نمی‌بخشد؛ حتی اگر برادرش با سلاح به ملاقاتش آمده باشد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَأَلْقَايِلَ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ. قِيلَ: هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ»

ترجمه: هرگاه دو مسلمان با شمشیر روبه‌رو شوند، قاتل و مقتول هر دو در آتش‌اند؛ وقتی پرسیدند پس دلیل مقتول چیست، گفته شد که او هم در اندیشه کشتن رفیقش بوده است.

اگر کسی بپرسد در زمان وقوع فتنه چه باید بکند، پیامبر صلی الله علیه وسلم این را پاسخ داده‌اند و این پاسخ مخصوص به زمان فتنه‌هاست. ابو موسی اشعری روایت کرده که رسول الله علیه وسلم فرمودند:

«إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، الْفَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي، فَكَسِرُوا قَسِيَكُمْ، وَقَطَّعُوا أَوْتَارَكُمْ، وَاصْرَبُوا سِيُوفَكُمْ بِالْحِجَارَةِ، فَإِنْ دَخَلَ - يَعْنِي عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ - فَلْيُكْنِ كَخَيْرِ ابْنِي آدَمَ»

ترجمه: پیش از قیامت فتنه‌هایی خواهد آمد که چون پاره‌های شب تارند؛ در صبح یک روز مردی مؤمن است و شام همان روز کافر، یا برعکس. در چنین روزگار فتنه، نشستن بهتر از ایستادن است و آهسته رفتن بهتر از شتاب‌زدگی؛ پس کمربندهای خود را بشکنید، تارهای ساز خود (ریسمان‌های که تیر با آن‌ها پرتاب می‌شود) را پاره کنید و شمشیرهای خود را به سنگ بکشید (یعنی آن‌ها را بی‌اثر کنید و از اسباب جنگ خودداری کنید تا در خون‌ریزی مسلمانان شرکت نکنید) و اگر فتنه به خانه‌ی یکی از شما کشیده شد، او باید مانند نیک‌ترین فرزندان آدم رفتار کند (صبور، پرهیزگار و دور از فریب و خشونت).

اکنون به هر مسلمان، به هر افسر، سرباز و پولیس و به هر کسی که سلاحی در اختیار دارد باید گفت:

الله سبحانه و تعالی به ما عقل داده تا با آن بیندیشیم و واجب است که عقل را در جای درست به کار ببریم. انسان نباید پیش از آن‌که حکم شرعی کاری را بداند، دست به کردار یا گفتاری بزند. برای شناخت حکم شرعی لازم است واقعیتی را که می‌خواهیم حکم بر آن نازل شود درست بفهمیم. پس مسلمان باید از آگاهی سیاسی برخوردار باشد تا امور را بر اساس حقایق درک کند و محکوم به پیروی کورکورانه از نقشه‌های کافران استعمارگر نشود، همان استعمارگرانی که خیر ما و اسلام را نمی‌خواهند و با تمام نیرو، حيله و مکر می‌کوشند ما را از هم بپاشانند، بر ممالکمان تسلط یابند و منابع و ثروت‌مان را غارت کنند. چگونه یک مسلمان می‌پذیرد که ابزار دست همان کافران استعمارگر یا مجری دستورات شان گردد؟ آیا به چیزی اندک و زودگذر از لذات دنیاست که چشم می‌دوزد و با آن آخرتش را از دست می‌دهد و در آتش جهنم ماندگار، ملعون و رانده‌شده از رحمت می‌گردد؟ آیا یک مسلمان حاضر می‌شود که رضایت یکی از مخلوقات ناتوان را در عوض خشم و غضب الله سبحانه و تعالی که صاحب دنیا و آخرت است به دست آورد؟! نزدیک شوید و این آیت را بخوانید و موفقتان را مشخص کنید:

«وَلَقَدْ دَرَأْنَا لَجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ»

ترجمه: ما بسیاری از جنیان و آدمیان را آفریده و (در جهان) پراکنده کرده‌ایم که سرانجام آنان دوزخ و اقامت در آن است. (این بدان خاطر است که) آنان دل‌هایی دارند که بدان‌ها (آیات) رهنمون به کمالات را نمی‌فهمند و چشمهائی دارند که بدان‌ها (نشانه‌های خداشناسی و یکتاپرستی را) نمی‌بینند و گوشهائی دارند که بدان‌ها (مواعظ و اندرزهای زندگی‌ساز را) نمی‌شنوند. اینان (چون از این اعضاء چنان که باید سود نمی‌جویند و منافع و مضار خود را از هم تشخیص نمی‌دهند) همسان چهارپایانند و بلکه سرگشته‌ترند (چرا که چهارپایان از سنن فطرت پا فراتر نمی‌گذارند، ولی اینان راه افراط و تفریط می‌پویند). اینان واقعاً بی‌خبر (از صلاح دنیا و آخرت خود) هستند.

آیا راضی‌اید که مانند چهارپایان باشید، بلکه گمراستر از آن‌ها؛ که نه از چشمان‌تان بهره ببرید، نه از گوش‌ها و نه از عقل‌ها، و در نتیجه از صاحبان آتش باشید؟

ای مسلمانان! حزب التحریر همه شما را هشدار می‌دهد که به هیچ مسلمانی نباید آسیبی برسد؛ نه به خونس، نه به مالش و نه به ناموسش و شما را از غضب و عذاب سخت الله سبحانه و تعالی بیم می‌دهد! به الله قسم قضیه بسیار جدی است و شوخی‌بردار نیست؛ پس جزو غافلان نباشید که تنها هنگام مرگ یا وقت پشیمانی بیدار می‌شوند، زمانی که دیگر ایمان هیچ نفعی به حال‌شان ندارد؛ گویی هرگز مؤمن نبوده‌اند و

در ایمان خود خیر و بهره‌ای نبرده‌اند. فریب لذات اندک دنیا را نخورید! دنیا ناچار زائل است و مرگ از بند کفش تان به شما نزدیکتر است. هیچ‌کس برای خود اجازه ندهد که به ناحق از برادرش چیزی بگیرد.

حزب‌التحریر شما را دعوت می‌کند که سطح آگاهی سیاسی خود را بالا ببرید، احکام الله سبحانه و تعالی را رعایت کنید و با حزب برای حاکمیت دین الله سبحانه و تعالی همکاری کنید تا دست کافران استعمارگر و عوامل شان از شما کوتاه شود و نقشه‌های شان در سرزمین‌های ما خنثی گردد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۲۴) وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الأنفال: 24-25]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبرش را قبول کنید، هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی، معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد، و بدانید که او (سبحانه و تعالی) میان انسان و دل او جدائی می‌اندازد (و می‌تواند انسان را از رسیدن به خواسته‌ها و آرزوهای دل باز دارد و او را بمیراند و نگذارد عمر طولانی داشته باشد که مهمترین آرزوی دل هر انسانی است) و بدانید که همگی تان در پیشگاه او (سبحانه و تعالی) گرد آورده می‌شوید (و به حساب و کتابتان رسیدگی می‌گردد). و خوشتن را از بلا و مصیبتی به دور دارید که تنها دامن‌گیر کسانی نمی‌گردد که ستم می‌کنند (بلکه اگر جلو ستمکاران گرفته نشود، خشک و تر به گناه آنان می‌سوزد) و بدانید که الله دارای کیفر سخت و مجازات شدید است.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

شماره صدور: 1447 هـ / 026

15 جمادی الأول سال 1447 هـ.ق.

6 نوامبر سال 2025 م.

مترجم: محمد مزمل